

ДПУ» [3, с. 281]. 6 липня 1922 року схвалене «Положення про Головне управління у справах літератури і видавництва», згідно з яким на нього поклалися функції: перегляду всіх призначених до публікації або розповсюдження творів, періодичних та неперіодичних видань, видача дозволів на право їх публікації; формування списків творів, заборонених до продажу і розповсюдження; оприлюднення правил, розпоряджень і інструкцій у справах друку, видавництв, друкарень, бібліотек і книжкових магазинів [1, с. 27].

У 1922 році приймається перший Карний Кодекс РРФСР, на основі якого робиться кодифікація інших союзних республік. 23 серпня 1922 року ВУЦВК затвердив Кримінальний кодекс УСРР. Згідно 54 статті контрреволюційними визнавались дії, направлені на підрив, послаблення влади робітничо-селянських рад, політичних та національних завоювань пролетарської революції. [2, с. 16].

Переломною для подальшого розвитку партійно-політичної системи стала XII Всесоюзна партійна конференція (серпень 1922 року). Ухвалена на ній Резолюція «Про антирадянські партії і течії», являла собою документ, спрямований на посилення боротьби в нових умовах з буржуазними і дрібнобуржуазними партіями і течіями [1, с. 27]. Після неї починається відкрите придушення опозиції в особі меншовиків, есерів, анархістів, висилка за кордон представників інших політичних партій, відбуваються арешти членів партій, репресії їх керівництва.

Постанови ВЦВК, прийняті в період з 22 серпня по 9 вересня 1922 року про реєстрацію товариств і спілок, згідно з яким будь-яке об'єднання підлягало забороні, якщо його діяльність суперечила Конституції або законам Радянської республіки, підвели юридичну базу під заборону всіх партій, окрім комуністичної [3, с. 289]. Існування будь-якої опозиції правлячій партії повністю виключалося. В Радянській країні фактично завершується історія легального існування політичних партій, окрім правлячої – РКП(б), та її регіональних сателітів, як КП(б)У.

Таким чином, визнавши своїх опонентів контрреволюційними, РКП(б), користуючись монопольним становищем у політичній системі, позбавила їх права на легальну політичну діяльність. З цією метою неминучим стало застосування силових методів тиску – політичних репресій.

ЛІТЕРАТУРА

1. Гончарова О. С. Історія України новітнього часу: Навчально-методичний посібник для студентів історичного факультету. Харків: Антиква, 2017. 332 с.
2. Познанська К. В. Ліквідація більшовиками есерівської та меншовицької партійно-політичної опозиції в Україні (кінець 1919-1924 рр.): автореферат дис... канд. істор. наук. Дніпропетровськ, 2008. 24 с.
3. Ченцов В. В., Архієрейський Д. В. Винищення конкурентних партій. *Політичний терор і тероризм в Україні. XIX-XX ст. Історичні нариси / Під ред. В. А. Смоля.* К.: Наукова думка, 2002. С. 284-299.

Толкачова Анастасія Павлівна
Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди
Науковий керівник – канд. філос. наук, доц. Пилипенко С. Г.

ТЕХНІКА: ВИКЛИКИ СЬОГОДЕННЯ ЧИ МАЙБУТНЄ ЛЮДИНИ

З початком розвитку НТР (науково-технічної революції), що мала прояв у вигляді результатів науково-технічних досліджень, нових технологій, наукових програм, автоматизованих систем управління та багато іншого, з простого процесу праці виробництво перетворюється в науковий процес, у технологічне застосування науки. У результаті технічного прогресу все більше функцій передається машинам та техніці.

Розглядаючи сучасність, коли майже все зараз автоматизовано, більшість роботи виконують машини, різноманітна техніка, можемо сказати, що цей прогрес, який відбувся і відбувається й досі, значно полегшив нам життя. Наприклад, декілька століть тому люди для того, щоб попрали речі мали б вийти на ріку та власноруч попрали білизну, витрачаючи на це

купу часу та сил. Завдяки ж розвитку науки та техніки, зараз ми маємо можливість скласти усі необхідні речі до пральної машини, натиснути декілька кнопок і все зробиться автоматично, без нашої участі.

Взагалі ж, розглядаючи саме поняття техніки, треба зазначити, що воно охоплює технічні вироби, які раніше не існували в природі та процеси їх виготовлення людиною для здійснення будь-якої діяльності, у тому числі й машини, механізми, обладнання, апарати, інструменти, прилади тощо.

Якщо розглянути більш детально техніку у таких проявах як обладнання та апарати, наприклад, для медичних цілей, то, гадаю, що ніхто не стане заперечувати їх цінність та необхідність. Ті ж самі апарати ШВЛ (штучної вентиляції легень), які дуже стали у нагоді в самий пік пандемії, апарати УЗІ, дефібрилятори, навіть ті ж самі апарати для вимірювання тиску, цукру в крові тощо, усі вони стають незамінними помічниками для сучасної людини, рятуючи або підтримуючи її життя.

Ми використовуємо техніку кожного дня у своєму житті: телефони, ноутбуки, навушники, кавові машини, кондиціонери, мультиварки, навіть ті самі прилади нічного бачення, які використовують нині наші захисники тощо. І для нас це вже є звичним та повсякденним, ми вже не уявляємо своє життя без усіх цих благ: техніки та технічних новацій.

Справді, ми можемо спостерігати, як прогрес техніки допомагає при лікуванні тих хвороб, які раніше вважалися смертельними, зменшувати наслідки екологічної кризи, вирішувати конфліктні ситуації у суспільстві, забезпечувати динамічний стан суспільної інфраструктури. Але з кожним новим відкриттям у науково-технічному прогресі виникають нові небезпеки, масштаб їх загрози зростає, і невідомо, якою буде плата людства за кожен наступний технічний винахід. В цій технічній гонитві дуже часто не враховується зворотній бік ситуації, а саме негативний вплив на людину та природу.

Одна з головних сучасних проблем техніки полягає в тому, що стрімкий розвиток техніки загрожує людству. Серед негативних наслідків розвитку техніки слід виділити екологічні, до яких можна віднести забруднення навколишнього середовища відходами виробництва та виснаження природних ресурсів, а також соціально-культурні.

Соціально-культурні наслідки можуть виражатися:

- у загрозі самознищення людства за допомогою ядерної зброї і нині ми особисто спостерігаємо, як на наших очах відбувається провокація наявністю та можливістю застосувати ядерну зброю;
- значне збільшення швидкості соціальних змін і темпу життя людей, що приводять до стресів і хвороб;
- загострення проблем зайнятості і безробіття, яке пов'язане із заміною робочої сили людини на виробництві технікою (в розвинених країнах вже поступово запроваджують заміну людини на роботів);
- зростання ціннісного значення техніки, і, пов'язане з ним, зниження цінності людської особистості (тут виникає проблема залежності від техніки).

Тож, можна зробити висновок, що техніка та її розвиток дає нам неоціненну користь у всіх сферах нашого життя, але й має свої негативні прояви та наслідки. Науково-технічний прогрес, скоріш за все, з кожним наступним роком буде йти стрімко і нарощувати темпи. Але він вимагатиме від нас особливої уваги та мінімізування негативних проявів. Особливу увагу та своє втручання необхідно проявити світовій спільноті через комплексний підхід до розв'язання проблем життя в умовах технологічної революції.

ЛІТЕРАТУРА

1. Капитон В. П., Палагута В. І. Філософські проблеми техніки. – Дніпропетровськ : ДметАУ, 1997. – 80 с.
2. Кузьменко В. В. Формування в учнів наукової картини світу (XX століття) : навчальний посібник. Друге видання. – Херсон : РІПО, 2010. – 224 с.
3. Мельник В.П. Філософські проблеми технікознавства (гносеологічні та предметно-перетворювальні аспекти) / В.П. Мельник. – Львів: Світ, 1994. – 176 с.